

[Formanden.]

tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond. (Overdragelse af krav til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse).

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af lovforslagets tekst
forkastedes med 98 stemmer mod 17.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 69 stemmer mod 31; 24 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om mægling i arbejdsstridigheder [af Kurt Hansen og Steen Folke].
(Lovforslag nr. 190. Fremsat 2/4 75. Første behandling 9/5 75. Betænkning 4/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kurt Hansen (VS):

Det er nok usædvanligt, at det af en betænkning fremgår, at forslagsstillerne ikke var interesserede i en egentlig realitetsbehandling af et forslag i udvalget. Det er der

naturligvis en årsag til, og det er væsentligt for mig lige kort her at præcisere denne årsag.

Dette forslag til lov om ophævelse af lov om mægling i arbejdsstridigheder fik ved første behandling en temmelig ublid medfart, det tror jeg roligt man kan fastslå; jeg er lige ved at tro, at kun hr. Sigsgaards forslag om bilimporten har fået en mere ublid medfart end dette forslag. Ud over SF og DKP, som klart tilkendegav, at de støttede forslaget, var der kun tale om ord som ønsket formynderi, propagandaforslag osv. osv., det var den slags ting, der kom frem. Der var faktisk kun to, som egentlig var interesserede i at gå ind i en politisk vurdering af forslaget ud over SF og DKP, nemlig venstres ordfører, hr. Røtzler Møller, og arbejdsministeren. Det synes jeg trods alt der i det mindste er noget positivt i.

Det eneste, der sådan set på den baggrund er at trække frem, må jo være, at der er ingen grund til, at jeg skal sidde og forsøge at overbevise et arbejdsmarkedsudvalg om nødvendigheden af arbejdernes frie aktionsret på baggrund af det, der er trukket frem ved første behandling. Det er jo fuldstændig horribelt at forestille sig, at der skulle være noget som helst fornuftigt i det. Nok må man sige, at der bliver spillet skuespil en gang imellem, men så langt går vi i hvert fald ikke med — vi går slet ikke med i skuespilleri i det hele taget.

Men jeg vil bare meget kort opfordre alle, der er imod, at arbejderne skal have frie muligheder for at øve indflydelse på salg af arbejdskraft og på egne arbejdsforhold, om at stemme imod dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om naturfredning.

(Lovforslag nr. 142. Fremsat 13/3 75. Første behandling 2/4 75. Betænkning 6/6 75).

Der var stillet 22 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Camre (S):

Ved første behandling af dette lovforslag gav jeg på socialdemokratiets vegne udtryk for ønsket om forskellige ændringer. Det drejede sig for det første om, at vi gerne så den beløbsgrænse på 50.000 kr., som er gyldig for en anke af kendelser, der medfører udgifter for det offentlige, fra fredningsnævn til overfredningsnævn, hævet noget mindre, end forslaget indebar; forslaget gik jo ud på, at grænsen skulle sættes op fra 50.000 kr. til 200.000 kr. Jeg skal udtrykke tilfredshed med, at vi er enedes om et ændringsforslag om, at grænsen forhøjes til 100.000 kr., hvilket synes at være en mere rimelig størrelse. På samme måde er det med overfredningsnævnets kendelser, som skal forelægges ministeren, hvis de medfører udgifter for det offentlige på over 200.000 kr. Denne grænse var foreslået sat til 1 mill. kr., og her er vi enedes om at standse ved $\frac{1}{2}$ mill. kr.

Jeg gav ligeså udtryk for, at det var mit partis ønske, at man så nærmere på, om man under naturfredningsloven skulle inddrage spørgsmålet om at begrænse støjgenerne fra privat luftfart, ligesom man i forslaget begrænser støjgenerne fra motorbåde m. v. Vi har under udvalgsarbejdet fået klarlagt, at problemet primært henhører under ministeriet for offentlige arbejder, og at der endvidere er hjemmel i miljøloven til at skride ind. Derfor har udvalget udtrykt ønske om, at der indledes et samarbejde mellem miljøministeriet og ministeriet for

offentlige arbejder for at kunne løse disse problemer.

Udvalget har indgående drøftet spørgsmålet, om det var ønskeligt at indføre en ændring, som indebar, at formandskabet for fredningsplanudvalgene skulle besættes efter en indstilling fra amtsrådet og dermed altså normalt besættes med amtsborgmesteren i stedet for som nu, hvor miljøministeren har beskikket en formand uden for amtsrådets kreds. Vi er ligesom flertallet i udvalget af den opfattelse, at det vil være uheldigt, om organer som fredningsplanudvalgene med de beføjelser, de nu har, i den grad skulle have et ledersammenfald med amtsrådet. Det må være rigtigt, at fredningsplanudvalgene selvstændigt varetager fredningsarbejdet. Det synspunkt har hele udvalget med undtagelse af det radikale venstres medlem kunnet samles om, og jeg skal følgelig anbefale, at man stemmer imod de af det radikale venstre stillede ændringsforslag nr. 1 og nr. 20.

Samtidig har udvalget dog den opfattelse, at når der foreligger godkendte regionplaner, hvori fredningsplanlægningen er indarbejdet, kan spørgsmålet om den fremtidige udformning af fredningsadministrationen tages op til ny lovgivning, således at der sker en hensigtsmæssig indpasning af de overordnede fredningshensyn i selve den fysiske planlægning.

Jeg gav ved første behandling udtryk for et ønske om at inddrage de private vandløb under bestemmelserne i lovens § 41, stk. 2. Vi har under udvalgsarbejdet måttet erkende, at der eksisterer visse afgrænsningsvanskeligheder med hensyn til, hvilke vandløb der bør omfattes af loven. Ministeren har nu lovet udvalget at iværksætte en nærmere undersøgelse, sådan at man i næste folketingssamling får en oversigt over dels de naturfredningsmæssige hensyn, dels de økonomiske spørgsmål herved, og det skal vi erklære os tilfredse med i første omgang.

Lovforslaget er, som det nu foreligger, en klar forenkling og rationalisering, og det indebærer en række administrative besparelser. Det vil jeg gerne udtrykke vores tilfredshed med. Men jeg skal ikke undlade at udtrykke min undren over, at et mindretal, nemlig fremskridtspartiets medlem af udvalget, i udvalgsbetænkningen siger, at man indstiller forslaget til forkastelse, idet min-